

[Oly messzi-messzi minden...]

Oly messzi-messzi minden és örökre
Ahogy kéklő hegyek felé az út
Mind magasabb és egyre keskenyebb lesz
Úgy távolodsz és fogysz el életem
Hiába hágtál egyre magasabbra

Jó volna még nem most már az se jó
A puszta lét a feketerigók a
Park avarában és pohár borom
Megöl naponta tízszer hússzor is
De nincs a józanságnál gyilkosabb

Kérlek segíts én nem tudom hogyan
S azt sem miért de élni kéne mégis
Van még remény nem a remény veszett el
Hanem a képességem hogy reméljek
Bár jól tudom hogy meg se halhatok

Miért is kellett elkárhoznom élve
Rosszabb se jobb voltam én igaz
Akárki másnál vádolnám az istent
De hát hiába kérdeztem ki az
Mint ahogy ő se tudja ki vagyok

Kérlek segíts vagy élni vagy nyugodtan
Meghalni és nem undorodni stigmám
Rózsaszínétől ahogy elfogadtam
A jót a rosszat úgy fogadjam el
Vagy engedj végre elmennem örökre

(A *Baka István művei. Versek* című kötetből.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)